

Har du koll på vad som är din drivkraft och ser du dina mönster?

Jag tror att de flesta som arbetar som familjehem eller som personal på socialtjänsten INTE gör det för att den fantastiska lönen, det finns inte heller några särskilda attraktiva löneförmåner eller hög status i samhället som belöning för personer som valt att arbeta med att försöka hjälpa barn i svåra livssituationer. Egentligen så tror jag att livet faktiskt hade varit lättare för många av oss om vi bara kunde ägna oss åt ett "vanligt arbete" och leva som "en vanlig familj"...

Den som vill bli familjehemsförälder ska intervjuas i flera timmar och verkligen kunna reflektera över vad det är som gör att just han/hon vill ta emot ett främmande barn i sin familj. Familjehemssekreteraren letar som en detektiv efter ledtrådar som ger socialtjänsten den rätta bilden av om den här mannen / kvinnan har den drivkraft som behövs och kan godkännas för uppdraget. Den som utbildat sig till socionom har förmodligen inte fått genomgå någon djupintervju eller reflekterat över vad det är som är hans/hennes drivkraft till att arbeta på socialtjänsten, men det kanske borde införas...

Om du kan förstå din drivkraft; vad som motiverar dig och är skälet till ditt val av arbeta, så ger det dig en större möjlighet att också förstå dina egna reaktioner och se mönster hos dig själv, du kan göra ett bättre jobb helt enkelt.

Du tolkar det som sägs och görs utifrån de förkunskaper som du har samlat på dig inuti din kropp, det handlar både om medvetna och omedvetna upplevelser. Du har lärt dig vad du kan förvänta dig av dig själv och av andra människor i din omgivning, du har blivit präglad att tänka på ett visst sätt kring moral och vad som anses vara "normalt". Du har din egen sanning. När du träffar en person eller det uppstår en problemsituation kommer en storm av intryck mot dig och det som du känner igen sedan förut, kommer att lysa starkast och fånga din uppmärksamhet. Vårans hjärnor har nämligen en tendens att se det som hjärnan känner igen, "du ser alltså det som du vill se". Det här sker automatiskt och ofta har du inte ens en aning om hur du påverkas, men det sätter i gång reaktioner i din kropp.

Har du sett den danska filmen "Jakten" med Mads Mikkelsen i huvudrollen? I filmen var det en förskollärare som tolkade det som en liten flicka berättade som att flickan blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp, vilket fick väldigt stora konsekvenser för människor i det lilla samhället. Fast det var ju egentligen inte sant, flickan hade inte blivit utsatt utan något i flickans berättelse triggade i gång en drivkraft som fick kvinnan att vilja rädda det här lilla barnet, kanske har hon själv blivit utsatt för sexuella övergrepp, eller så känner hon igen situationen från ett annat barn. Det kan också handla om att hon relaterar till någon bok hon läst eller film hon sett.

Vi blev familjehem för att mina föräldrar hade fosterbarn när jag var tonåring, min drivkraft är att hjälpa barn i svåra livssituationer och ge dem möjligheter till en positiv utveckling. Jag är förskolläraren som alltid har fått till extrabra relationer med de stökiga ungarna, jag har läst en massa kurser på universitetet med inriktning mot barn och unga i svåra livssituationer. När jag utbildade mig till grupphandledare började jag reflektera över min drivkraft och mina mönster, det blev tydligt att jag hade en tendens att tolka in "barn i fara" i människors berättelser. Det här gjorde att jag snabbt byggde upp en hypotes och slutade lyssna på riktigt, utan väntade tills den här människan berättat klart så att jag kunde leverera "sanningen" om situationen. Men det var ingen sanning, det var bara min tolkning och som tur var så hann jag inte ställa till med en sån stor katastrof som förskolläraren i filmen "Jakten". När jag väl hade insett mitt mönster, kunde jag också reflektera och

resonera med mig själv för att hålla mig nyfiken - lyssna färdigt och se på saken utifrån fler perspektiv. Vara öppen och objektiv helt enkelt.

Om du jobbar som socialsekreterare eller familjehem och har den drivkraften att hjälpa barn utifrån upplevelser i din egen uppväxt; blev du omhändertagen och placerad, eller var det kanske så att ingen vuxen såg dina tysta rop på hjälp utan lät dig vara utlämnad till en destruktiv hemmiljö? Är din drivkraft att du vill hjälpa barn att få växa upp med sina biologiska föräldrar eller att förståndshandikappade inte borde få uppfostra barn?

Är du en familjehemsförälder eller arbetar du på socialtjänsten behöver vara medveten om att de upplevelser som du bär med dig och den drivkraft som du har, påverkar hur du upplever att "sanningen" är. Men det är inte alls säkert att det är den objektiva sanningen och det är inte heller säkert att det du gör är det bästa för barnet.

Eva-Lena Edholm, föreläsare

Hemsida: www.evalenaedholm.se

Blogg: www.evalenaedholm.se/blogg

twitter: [@evalenaedholm.se](https://twitter.com/evalenaedholm)

facebook: <https://www.facebook.com/EvaLenaEdholmForelasareHandledareOchKonsult>

Mail: info@evalenaedholm.se